

For det første er der indtægtsgrænser på, hvornår man skal give praktisk hjælp. Eller får vi vedtaget, at det ikke er en kommunal opgave, så er mit spørgsmål: Hvornår begynder vi så at kigge på, hvem der er svage nok til at få hjemmepleje, og hvem der kan klare at betale det selv? Sådan er det jo.

Og ledsageordningen har jo ikke været nogen strålende succes; der er jo mange kommuner, der ikke har fulgt den op. Så det fører mig frem til, hvorfor jeg vil have et retskrav på det, og det er jo, fordi jeg vil være sikker på, at folk får det. Måske skulle jeg bare have nøjedes med at koncentrere mig om hjemmeplejen, for jeg tror, at det er den, der kommer til at stå for skud næste gang. Sådan er det, når man først tager fat i den ene ende, og med den iver, som Kommunernes Landsforening har for at fortsætte på området, da undrer det mig i hvert fald ikke. Der er ingen tvivl om, at det kommer op her i kommuneforhandlingerne.

Og så er spørgsmålet så: Hvis ansvar er det, og hvor går grænsen for omsorgssvigt? Ansvaret har vi jo valgt at dele herhjemme, men i sidste ende må det være ministerens, og det er derfor, jeg så gerne ville huske ministeren på, at vi havde et samråd den 22. oktober, hvor ministeren tilkendegav, at gik de her ting ikke på plads, så ville ministeren da være med til at gøre kommunerne det forklarligt, at sådan var det, være med til at gå ind og så stramme den lov, så man ikke kunne tage fejl af den. Men måske er det mig, der har taget fejl, men jeg synes, at jeg lyttede ivrigt, for jeg synes, det er et væsentligt spørgsmål.

Jeg synes heller ikke, at det er rart, at man skal bruge ankesystemet til lovgivning. Altså, vi laver med de bedste intentioner en lov, så sender vi den ud, så går der en lang periode, så skal vi til at rette den til, fordi kommunerne ikke lever op til den. Hvorfor tager man ikke initiativ til at sige, at sådan er det, og sådan har man fortolket det derude, og så må vi gøre det? Det kommer til at tage lang tid, for de afgørelser, der ligger nu, de første 50, er jo ikke symptomatiske for de næste 100, og så skal man først til at rette det ind. Hvorfor skal man lade folk komme igennem den dér ankemølle? Hvorfor tager man ikke det initiativ at sige, at det var dét, vi mente med den?

Derfor skal det fra CD's side ses som et forsøg på at få ministeren til at komme med en tilkendegivelse: Hvis det viser sig at være nødvendigt, hvis nu den sag, der er anlagt, går

kommunen imod – hvad jeg håber den gør – vil ministeren så om nødvendigt stramme den her lov? Der var et flertal på det tidspunkt også i Folketinget for at gå ind og klargøre, hvor smertegrænsen går for, hvad man kan tilbyde de ældre. Jeg vil sådan håbe, at ministeren vil give mig et positivt svar.

Jeg forstår, at ministeren ikke sagde noget til mig i indledningen; det skal jeg måske være glad for, det ved jeg ikke, men det kan godt være, fordi det har været usikkert, hvordan det proceduremæssigt skulle foregå i dag. Men jeg vil så inderligt bede om at få et svar på dette: Hvis det viser sig at være nødvendigt, hvis den afgørelse går kommunen imod, og hvis kommunerne ikke retter ind, vil ministeren så gå ind og klargøre ved hjælp af at stramme loven på det her område? Jeg er sikker på, at ministeren sagtens kan finde et flertal.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg beklager, at jeg ikke fik kommenteret CD's forslag ordentligt i første omgang, men ud over de generelle bemærkninger, jeg kom med, som dækkede begge forslag, mener jeg, at man skal passe på med en for stor tyrkeretro til, hvad læger kan. Jeg er selvfølgelig klar over, at det er ud fra den bedste mening, men jeg mener ikke, at en læge overhovedet er egnet til at vurdere, hvilken hjemmehjælp man skal have.

Det lægger også op til, synes jeg, en lidt farlig holdning, der siger, at fordi man er ældre og svagelig, så er der simpelt hen helbredsproblemer. Det tangerer lige det at sygeliggøre det at være ældre. Jeg er helt med på, at det er et forsøg på at finde en ordentlig vej til at holde kommunerne fast på et ordentligt serviceniveau, men jeg tror, det vil være en dårlig idé at blande lægerne ind i det, og jeg tror, vi risikerer, at det kunne blive et mindst lige så eller endnu mere uensartet serviceniveau afhængigt af, hvad det var for en læge, der var med til også at afgøre, hvad det var for en hjemmehjælp, man skulle have. Det er jo en af de svøber, vi kæmper med, det dér meget uensartede niveau også inden for de enkelte kommuner.

Så jeg vil sådan set endnu en gang appellere til, at vi afventer de ankeafgørelser, der er på vej, og jeg mener, at lige meget hvilke forsøg man gør, er det dér, man til syvende og sidst havner. Og jeg mener, det også stadig væk gælder SF's forslag, hvor man kan sige at der sådan set ikke er nogen større retsgaranti for at man får rengøring, egentlig hverken med det ene el-